

**LIETUVOS BANKO
PRIEŽIŪROS TARNYBOS
FINANSINIŲ PASLAUGŲ IR RINKŲ PRIEŽIŪROS DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

**SPRENDIMAS
DĖL J. O. J. IR AAS „BTA BALTIC INSURANCE COMPANY“ GINČO NAGRINĖJIMO**

2019 m. lapkričio 20 d. Nr. 242-464
Vilnius

Lietuvos bankas gavo J. O. J. (toliau – pareiškėjas) atstovaujančios G. Š. (toliau – pareiškėjos atstovė) kreipimąsi, kuriuo prašoma išnagrinėti tarp pareiškėjos ir AAS „BTA Baltic Insurance Company“, veikiančios Lietuvoje per įsteigtą filialą, (toliau – draudikas) kilusį ginčą.

N u s t a t y t a:

2019 m. balandžio 11 d. tarp pareiškėjos ir draudiko buvo sudaryta Gyventojų turto draudimo sutartis (draudimo liudijimo Nr. (*duomenys neskelbiami*)), kurios neatskiriamą dalį yra Gyventojų turto draudimo taisyklės Nr. 039.1 (toliau – Taisyklės) ir kuria buvo apdraustas butas, esantis (*duomenys neskelbiami*), ir jame esantis namų turtas. Šia sutartimi pareiškėjos būstas apdraustas draudimo apsaugos variantu „Apsauga plius“, t. y. draudimo apsauga nuo ugnies, vandens, gamtinių jėgų, trečiųjų asmenų tyčinės veikos, stiklo dužimo, transporto priemonės atsitrengimo, elektros svyravimo, savaiminio medžio, stulpo, jų dalių ar kitų daiktų užvirtimo ir elektros įtampos svyravimo rizikų. Draudimo liudijime nurodytas draudimo sutarties laikotarpis nuo 2019 m. balandžio 13 d. iki 2020 m. balandžio 12 d.

2019 m. birželio 25 d. pareiškėjai atstovaujantis asmuo kreipėsi į draudiką ir informavo, kad 2019 m. birželio 20 d. pareiškėja išgirdo didelį triukšmą ir atėjusi į virtuvę pastebėjo, kad nuo sienų atsoko plytelės (toliau – įvykis). Dėl šios priežasties pareiškėja prašė draudiko atlyginti dėl įvykio pareiškėjos patirtus nuostolius.

Įvertinęs visus administruojant žalą bylą surinktus duomenis, draudikas 2019 m. liepos 11 d. priėmė sprendimą atsisakyti mokėti draudimo išmoką, atlyginančią per įvykį pareiškėjos patirtus nuostolius, nes nebuvo nustatyta priežasčių ir kriterijų, kurie atitiktų Taisyklėse išvardytus draudžiamuosius įvykius, o pagal Taisyklių 6.3 papunktį, apdraudus pastatus ir (arba) namų turtą „Klasikinės apsaugos“ arba „Apsaugos plius“ variantu nedraudžiamaisiais įvykiais laikomi bet kokie įvykiai, kurie neaprašyti kaip draudžiamieji. Pareiškėja su tokiu draudiko priimtu sprendimu nesutiko, todėl dėl ginčo nagrinėjimo kreipėsi į Lietuvos banką.

Kreipimesi į Lietuvos banką dėl vartojimo ginčo nagrinėjimo pareiškėjos atstovė prašo rekomenduoti draudikui įvykį pripažinti draudžiamuoju ir išmokėti pareiškėjai draudimo išmoką, atlyginančią patirtus nuostolius. Pareiškėjos atstovė nurodė, kad pareiškėja yra įsitikinusi, jog žala atsirado dėl iš viršuje esančio buto atitekėjusio vandens. Pareiškėjos atstovės teigimu, nepaisant to, kad nuėjusi pas kaimynus pareiškėja pamatė, kad visur sausa, tačiau įvykio metu aiškiai matėsi, kad vanduo veržėsi iš viršaus, o nuo spaudimo atsoko virtuvės plytelės. Pareiškėjos atstovės nuomone, tai buvo akivaizdžiai matyti ne tik įvykio dieną, tačiau net ir po daugiau nei 20 dienų darytose nuotraukose. Pareiškėjos atstovė pažymi, kad pareiškėja nėra specialistė ir pati savo iniciatyva nenustatė vandens bėgimo iš viršaus priežasties, tačiau vandens bėgimo faktas buvo akivaizdus.

Pareiškėjos atstovė taip pat pažymėjo, kad draudikas butą apžiūrėjo tik 2019 m. liepos 9 d., kai po įvykio jau buvo praėję 19 dienų, todėl yra suprantama, kad tada vandens lašų vizualiai nesimatė. Pareiškėjos atstovė nurodo, kad draudiko atstovai nei apžiūrėjo sienų, esančių po plytelėmis, nei grindų, kurios yra po linoleumu. Pareiškėjos atstovės nuomone, visi šie duomenys būtų įtikinę, kad žala yra atsiradusi dėl vandens nutekėjimo iš viršaus. Telefonu susisiekusi su draudiko atstove ir informavusi, kad matosi vandens nutekėjimo žymės, pareiškėjos atstovė buvo informuota, kad privalo kreiptis raštu. Pareiškėjos atstovės teigimu, tai parodo, kad draudikas nėra ir nebuvo suinteresuotas atlyginti žalą, nepasisiūle atvykti ir

dar kartą nuodugniai apžiūrėti patalpos, o atvirksčiai – kaip problemos sprendimo būdą pasiūlė susirašinėjimą laiškais, tai reikštų, kad pareiškėjai dar būtų reikėję gyventi netvarkoje.

Pareiškėjos atstovė taip pat nurodo, kad 2019 m. birželio 20 d. įvykis įvyko staiga ir netikėtai, tai įrodo pareiškėjos parašu patvirtintas aktas, kuriame yra nurodyta, kad turtas anksčiau buvo aplietas prieš dvejus metus, o „šiuo metu jokių apliejimo ar kitokio mechaninio poveikio sienoms prieš įvykį nebuvo“. Pareiškėjos atstovės teigimu, draudiko atstovai, atvykę apžiūrėti turto, neįvertino fakto, kad ant sienos plytelių buvo aiškiai matomas vanduo, ir nepagrįstai šių duomenų neįtraukė į apžiūros aktą. Be to, pareiškėja pažymi, kad draudiko atstovai tik perskaitė apžiūros aktą, paprašė pareiškėjos jį pasirašyti, nurodė žalos dydį, tačiau neužsiminė ir nepaaiškino, kad aktas surašytas taip, kad įvykis bus pripažintas nedraudžiamuoju, todėl pareiškėja neturėjo galimybės aiškiai suprasti, kad aktas surašomas jos nenaudai. Atsižvelgdama į visa tai, pareiškėjos atstovė prašė išnagrinėti situaciją ir rekomenduoti draudikui pareiškėjai atlyginti žalą, atsiradusią dėl vandens nutekėjimo.

Atsiliepime į pareiškėjos kreipimąsi draudikas nurodė nesutinkąs su pareiškėjos reikalavimu ir prašo jį atmesti. Draudikas nurodo, kad apžiūrėjus įvykio vietą jokių vandens pratekėjimo atvejų nebuvo užfiksuota, t. y. nesimatė vandens žymių, drėgmės matuoklis nefiksavo jokių drėgnumo požymių. Draudikas pažymėjo, kad draudimo sutartyje yra nurodyta, kad turtas draudžiamas draudimo variantu „Apsauga plus“, t. y. nuo staiga ir netikėto sugadinimo, sunaikinimo ar praradimo dėl šių konkrečių draudžiamųjų įvykių: ugnis, vanduo, gamtinių jėgų, trečiųjų asmenų tyčinės veikos, stiklo dužimo, transporto priemonės atsitreškimo, elektros svyravimo, savaiminio medžio, stulpo, jų dalių ar kitų daiktų užvirtimo ir elektros įtampos svyravimo. Draudikas nurodo, kad šių draudžiamųjų įvykių išsamūs aprašymai pateikiami Taisyklių 5 skyriuje. Draudikas teigia nenustatęs, kad bent viena iš draudimo sutartyje nustatytų rizikų yra susijusi su įvykiu, t. y. lėmė tai, kad plytelės atšoko „su garsu“, todėl draudikas, vadovaudamasis Taisyklių 6.3 papunkčiu, kuriame numatyta, kad nedraudžiamaisiais įvykiais laikomi bet kokie įvykiai, kurie neaprašyti kaip draudžiamieji, įvykį pripažino nedraudžiamuoju ir atsisakė pareiškėjai išmokėti draudimo išmoką.

Draudikas taip pat nurodo, kad nei pranešant apie įvykį telefonu, nei atliekant turto apžiūrą nebuvo užfiksuota duomenų apie faktinį vandens poveikį turtui. Draudikas papildomai paaiškino, kad 2019 m. liepos 9 d. apžiūros akte draudiko atstovas pateikė ekspertinę nuomonę dėl įvykio priežasties – statybinis brokas. Taip pat vėlesnėje pažymoje patikslino savo nuomonę: „sienų plytelės atšokusios nuo sienos pagrindo dvejose skirtingose vietose; apliejimo bei drėgmės požymių neužfiksuota; esant teisingam technologiniam pagrindo paruošimui bei klįjuojamojo sluoksnio teisingų medžiagų parinkimui, keraminių plytelių atsiklijavimas negalimas.“ Draudikas padarė išvadą, kad šie duomenys taip pat visiškai atitinka Taisyklių 6.1.6 papunktį, kuriame nustatyta, kad draudimo išmoka nemokama, jeigu nuostoliai atsirado dėl projektavimo, statybos, montavimo klaidų ar broko, taip pat dėl netinkamų brokuotų, medžiagų, dalių ar įrengimų naudojimo.

Draudikas teigė nesutinkantis ir su pareiškėjos teigimu, kad nuostoliai atsirado dėl vandens. Draudikas atkreipė dėmesį, kad pareiškėja nepateikė nė vieno įrodymo, kuris šį teiginį pagrįstų, t. y. nepateikė nei nuotraukų, kur matytųsi vandens žymės, nei liudytojų paaiškinimų, kuriuos nurodo kreipimesi, nei kitų dokumentų, kurie įrodytų pareiškėjos išvadą. Draudiko teigimu, svarbu atkreipti dėmesį į tai, kad pareiškėjai atstovaujantis asmuo apie 2019 m. birželio 20 d. įvykį pranešė tik 2019 m. birželio 25 d. Be to, kai registruodama žalą draudiko darbuotoja pasiteiravo, ar būtų galimybė pateikti apgadinto turto nuotraukas tam, kad būtų pagreitintas žalos administravimo procesas, žalą registruojantis asmuo nurodė, kad tokią galimybę turės. Kadangi sprendimą dėl būtinybės atlikti fizinę turto apžiūrą draudikas galėjo priimti tik gavęs pareiškėjos dokumentus, todėl turtas ir buvo apžiūrėtas tik praėjus 19 dienų nuo įvykio.

Taip pat draudikas nurodo ir tai, kad defektų akto priede esanti žalos skaičiuoklė yra tik informacinio pobūdžio ir jos surašymas bei pasirašymas nereiškia, kad įvykis automatiškai bus pripažintas draudžiamuoju. Dėl šios priežasties draudikas mano, kad teisingai taikė atitinkamas teisės aktų bei Taisyklių nuostatas ir savo veiksmais bei priimtu sprendimu nepažeidė pareiškėjos interesų, todėl prašė pareiškėjos reikalavimą atmesti.

K o n s t a t u o j a m a:

Vadovaujantis Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23 patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 45 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis

rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka pateiktų įrodymų vertinimą, kurio pagrindu priimamas sprendimas.

Atsižvelgiant į ginčo šalių paaiškinimus ir pateiktus įrodymus, darytina išvada, kad šalių ginčas kilo dėl draudiko priimto sprendimo atsisakyti įvykį pripažinti draudžiamuoju ir išmokėti pareiškėjai draudimo išmoką pagrįstumo.

Vertinant ginčo šalių paaiškinimus, atkreiptinas dėmesys į Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (toliau – CK) nuostatas. Pagal CK 6.987 straipsnį, draudimo sutartimi viena šalis (draudikas) įsipareigoja už sutartyje nustatytą draudimo įmoką (premiją) sumokėti kitai šaliai (draudėjui) arba trečiajam asmeniui, kurio naudai sudaryta sutartis, įstatyme ar draudimo sutartyje nustatytą draudimo išmoką, apskaičiuotą įstatyme ar draudimo sutartyje nustatyta tvarka, jeigu įvyksta įstatyme ar draudimo sutartyje nustatytas draudžiamasis įvykis. Pagal CK 6.156 straipsnį, šalys turi teisę laisvai sudaryti sutartis ir savo nuožiūra nustatyti tarpusavio teises bei pareigas, išskyrus atvejus, kai tam tikras sutarties sąlygas nustato imperatyviosios teisės normos. Teisėtai sudaryta sutartis jos šalims turi įstatymo galią (CK 6.189 straipsnio 1 dalis).

Pažymėtina, kad tarp šalių sudaryta draudimo sutartis yra savanoriška, todėl draudikas, vadovaudamasis CK 6.156 straipsnio 1 dalies nuostatomis, tokio pobūdžio sutartyse gali savo nuožiūra pasiūlyti sąlygas, susijusias su teikiamos draudimo apsaugos apimtimi. Nuo pasirinktos draudimo apsaugos priklauso draudikui mokamo atlyginimo už prisiimtus įsipareigojimus, t. y. draudimo įmokos, dydis. Kasacinio teismo praktikoje yra nurodyta, kad draudimo sutartimi draudimo objektui teikiama draudimo apsauga nėra absoliuti – draudikas, prisiimdamas draudimo riziką, nustato draudimo sutartimi suteikiamos draudimo apsaugos ribas (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2012 m. kovo 13 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. 3K-3-91/2012).

Atkreiptinas dėmesys, kad pareiškėja, sudarydama draudimo sutartį, siekė apsaugoti savo turtinius interesus, o draudikas įsipareigojo pareiškėjai išmokėti draudimo išmoką įvykus draudžiamajam įvykiui. Galiojantys teisės aktai leidžia draudikui nustatyti prisiimamos draudimo rizikos ir teikiamos draudimo apsaugos ribas – atvejus, kada mokama ir kaip apskaičiuojama draudimo išmoka. Sudarydamas draudimo sutartį draudikas pasiūlo sąlygas, apibrėžiančias jo prisiimamą riziką, ir pagal tai apskaičiuoja draudimo įmokos dydį. Nagrinėjamu atveju pareiškėjo ir draudiko sutartis buvo sudaryta pagal Taisykles, kurios yra neatskiriama draudimo sutarties dalis.

Dėl draudiko pareigos apžiūrėti apgadintą turtą netinkamo neįvykdymo

Pareiškėjos atstovė kreipimėsi į Lietuvos banką akcentuoja tai, kad draudiko atstovai pareiškėjos butą apžiūrėjo tik 2019 m. liepos 9 d., kai nuo įvykio buvo praėję 19 dienų, todėl suprantama, kad vandens lašų vizualiai jau nesimatė. Atsižvelgdama į tai, pareiškėjos atstovė nurodė, kad dėl to, jog draudikas iš karto po įvykio neapžiūrėjo apgadinto turto, buvo priimtas neteisingas ir nepagrįstas sprendimas. Nesutikdamas su pareiškėjos atstovės argumentais, draudikas teigia, kad 2019 m. birželio 25 d. pokalbio telefonu metu pareiškėjos atstovė sutiko pateikti apgadinto turto nuotraukas, kad būtų pagreitintas žalos administravimo procesas. Taigi, draudikas teigia pareigą apžiūrėti apgadintą turtą įvykdęs anksčiau, nei nurodo pareiškėja, t. y. anksčiau nei 2019 m. liepos 9 d.

Visų pirma, vertinant abiejų šalių pateiktus dokumentus, svarbu pažymėti tai, kad nei tarp šalių sudarytoje draudimo sutartyje, nei Taisyklėse nėra nustatytos draudiko pareigos per tam tikrą laiko tarpą nuo pranešimo apie įvykį dienos apžiūrėti apgadintą turtą. Tačiau atkreiptinas dėmesys, kad draudikas pateikė 2019 m. birželio 25 d. draudiko darbuotojos ir pareiškėjai atstovaujantčio asmens telefoninio pokalbio įrašą, iš kurio akivaizdu, kad šalys susitarė, jog pareiškėjai atstovaujantis asmuo atsiųs apgadinto buto nuotraukas, kad draudikas galėtų nustatyti sugadinimus ir įvertinti nuostolio dydį. Nors pareiškėjai atstovaujantis asmuo 2019 m. birželio 26 d. (praėjus 6 dienoms po įvykusio įvykio) pateikė nuotraukas, vertindamas jas draudikas negalėjo tinkamai nustatyti sugadinimų, todėl 2019 m. liepos 9 d. atliko pareiškėjos buto apžiūrą ir surašė defektų aktą. Lietuvos banko vertinimu, svarbu yra tai, kad registruojant žalą abi šalys (draudiko darbuotoja ir pareiškėjos atstovė) susitarė (draudiko darbuotoja pasiūlė, o pareiškėjos atstovė sutiko), kad draudikas buto sugadinimus užfiksuos ir įvertins pagal pateiktas buto apgadinių nuotraukas. Žalą registruojantis asmuo neprieštaravo tokiai buto apžiūrai ir sugadinimų fiksavimo būdai, todėl manytina, kad draudikas įvertino 2019 m. birželio 26 d. pateiktas nuotraukas, taigi, atliko

pirminę buto apžiūrą. Darytina išvada, kad draudikas 2019 m. liepos 9 d. atliko ne pirminę (kaip nurodo pareiškėjos atstovė), o jau pakartotinę buto apžiūrą tam, kad galėtų tiksliai įvertinti pareiškėjos patirtą nuostolį, todėl pareiškėjos atstovės argumentai, kad draudikas buto apgadinius užfiksavo tik 2019 m. liepos 9 d., t. y. praėjus 19 dienų po įvykio, yra vertintini kritiškai.

Dėl draudiko priimto sprendimo 2019 m. birželio 20 d. įvykį pripažinti nedraudžiamuoju pagrįstumo

Kaip minėta, draudimo liudijime nurodyta, kad pareiškėja, sudarydama draudimo sutartį, pasirinko, kad pareiškėjos būstas bus apdraustas draudimo apsaugos variantu „Apsauga plius“, t. y. draudimo apsauga nuo ugnies, vandens, gamtinių jėgų, trečiųjų asmenų tyčinės veikos, stiklo dužimo, transporto priemonės atsitrenkimo, elektros svyravimo, savaiminio medžio, stulpo, jų dalių ar kitų daiktų užvirtimo ir elektros įtampos svyravimo rizikų. Taisyklių 5.2 papunktyje yra nustatyta, kad „pastatai ir / ar namų turtas gali būti apdrausti nuo staigaus ir netikėto sugadinimo, sunaikinimo ar praradimo dėl šių rizikų: vanduo: a) šildymo sistemos, vandentiekio, kanalizacijos tinklų avarija – staigus ir netikėtas skysčio (vandens, garų ar nuotėkų) išsiliejimas iš apdraustose patalpose esančių stacionariai sumontuotų vamzdinių sistemų ar įrenginių, stacionariai sujungtų su vamzdžių sistema (skalbimo, indu plovimo mašinų ir pan.).“ Tačiau Taisyklių 6.3 papunktyje yra nustatyta, kad „apdraudus pastatus ir / ar namų turtą pagal „Klasikinės apsaugos“ arba „Apsaugos plius“ variantus nedraudžiamaisiais įvykiais laikomi *bet kokie įvykiai, kurie neaprašyti kaip draudžiamieji įvykiai.*“

Vertinant abiejų šalių pateiktus duomenis, svarbu pažymėti, kad pareiškėjos atstovė kreipimėsi į Lietuvos banką nurodo, kad įvykis įvyko dėl apliejimo iš viršaus, t. y. dėl iš viršaus atitekėjusio vandens atšoko plytelės. Pareiškėjos atstovės teigimu, tiek įvykio dieną, tiek ir beveik po 20 dienų darytos nuotraukos parodo, kad bute matosi aiškūs vandens nubėgimo pėdsakai, todėl reikalavo, kad draudikas pareiškėjai atlygintų dėl vandens padarytą žalą. Siekdamas paneigti pareiškėjos teiginius, kad žala (atšokusios sienų plytelės) kilo dėl iš viršaus atitekėjusio vandens, draudikas pateikė tiek pareiškėjos atstovės draudikui atsiųstas, tiek 2019 m. liepos 9 d. apžiūros metu darytas nuotraukas, kuriose matyti atšokusios sienų plytelės, tačiau nei ant plytelių, nei ant grindų, nei ant lubų nėra matyti apipylimo požymių. Be to, draudikas Lietuvos bankui pateikė nuotraukas, kuriose matyti, kad per 2019 m. liepos 9 d. apžiūrą buvo tikrinamas plytelių, atskilusių plytelių tarpų ir grindų drėgnumo lygis, tačiau iš pateiktų duomenų matyti, kad drėgmės matuoklis nefiksavo jokių drėgnumo požymių. Lietuvos banko vertinimu, svarbu yra tai, kad draudiko pateikti duomenys patvirtina, kad pareiškėjos bute sieninės plytelės atšoko ne nuo vandens (tiek sienose, tiek grindyse nebuvo užfiksuotos drėgmės, o ant sienų ar grindų nėra matomų apipylimo požymių), todėl visa tai suteikia pagrindą abejojti pareiškėjos teiginiais, kad įvykis įvyko dėl to, kad jos butas buvo apipiltas iš viršuje esančio buto.

Svarbu yra ir tai, kad, siekdamas pagrįsti savo priimtą sprendimą, draudikas Lietuvos bankui pateikė 2019 m. spalio 4 d. (*duomenys neskelbiami*) direktoriaus M. A. parengtą pažymą (toliau – pažyma), kurioje yra nurodoma, kad „2019 m. liepos 8 d. buvo gauta užduotis atlikti įvykio vietos fizinę apžiūrą, siekiant nustatyti žalos atsiradimo aplinkybes bei galimą nuostolio dydį. [...] 2019 m. liepos 9 d. sutartu laiku, dalyvaujant draudėjui ir draudiko atstovui, buvo atlikta objekto apžiūra apklausiant draudėją, atlikti matavimai ir kita situacijos analizė.“ Pažymoje teigiama, kad „gyvenamasis butas daugiabutyje, virtuvės patalpoje dviejose skirtingose vietose atšokusios keramikinės sienų plytelės nuo sienos pagrindo. *Apliejimo (per lubas, sienas ir kt.), be drėgmės požymių neužfiksuota.*“ Atlikęs ekspertinį vertinimą Mindaugas Antanaitis padarė išvadą, kad „esant teisingam technologiniam pagrindo paruošimui (nuriebinimas, gruntavimas ir kt.), bei kilnojamojo sluoksnio teisingo medžiagų parinkimui (elastiniai klijai ir kt.), keramikinių plytelių atsiklijavimas („atšokimas“) negalimas. Keramikinės plytelės bei klijuojamieji mišiniai nėra tirpūs vandenyje, vanduo yra tik rišamoji (stiprinamoji) medžiaga. Todėl plytelių pažeidimas dėl drėgmės negalimas. *Plytelių atsiklijavimo (pažeidimo) priežasties yra netinkamai paruoštas pagrindas arba netinkamai parinkti klijai, t. y. statybinis brokas.*“

Lietuvos banko vertinimu, draudiko pateiktos pažymos duomenys taip pat suteikia pagrindą konstatuoti, kad po 2019 m. birželio 20 d. įvykio apliejimo per lubas ir sienas fakto nebuvo užfiksuota, todėl plytelių pažeidimas dėl drėgmės nėra galimas, o žala (atšokusios sieninės plytelės) kilo dėl netinkamai paruošto pagrindo arba netinkamai parinktų klijų, t. y.

statybinio broko, o tai, vadovaujantis Taisyklių 6.1.6 papunkčiu, kuriame nustatyta, kad draudimo išmoka nemokama, jeigu nuostoliai atsirado dėl projektavimo, statybos, montavimo klaidų ar broko, yra įvykio pripažinimo nedraudžiamuoju pagrindas. Svarbu pažymėti, kad nei pareiškėja, nei pareiškėjos atstovė Lietuvos bankui nepateikė jokių įrodymų, galinčių paneigti pažymą ir patvirtinti, kad apdraustam butui žala buvo padaryta būtent dėl iš viršaus atitekėjusio vandens, todėl Lietuvos bankui pateikti įrodymai leidžia daryti išvadą, kad 2019 m. birželio 20 d. apdraustam butui žala buvo padaryta ne dėl apipylimo, o dėl statybinio broko.

Atsižvelgiant į visus išdėstytus duomens ir įvertinus aplinkybę, kad Lietuvos bankui pateikti įrodymai negali patvirtinti teiginio, kad 2019 m. birželio 20 d. žala atsirado dėl iš viršaus atitekėjusio vandens, darytina išvada, kad aplinkybės, jog 2019 m. birželio 20 d. įvykiui taikytinos ne Taisyklių 5.2 papunktyje nustatytos draudžiamojo įvykio „Vanduo“ sąlygos, o Taisyklių 6.3 ir 6.1.6 papunkčiuose įtvirtintos įvykio pripažinimo nedraudžiamuoju nuostatos, laikytinos įrodytomis. Vadovaujantis nustatytomis aplinkybėmis ir Lietuvos bankui pateiktų įrodymų visuma, darytina išvada, kad pareiškėjos reikalavimas pripažinti 2019 m. birželio 20 d. įvykį draudžiamuoju ir išmokėti draudimo išmoką yra nepagrįstas, todėl atmestinas.

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

Atmesti pareiškėjos J. O. J. reikalavimus.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl ginčo sprendimo kreiptis į teismą arba kitą ginčų nagrinėjimo instituciją įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio sprendimo apskundimu.

Direktorius

Mindaugas Šalčius